

„A nyugalom a szív és a lélek csendje minden
külső nyugtalanság ellenére.

Alapja a szív és a szeretet alázata, az isteni
gondviselésbe vetett bizalom és az Ő szent és
bensőséges jelenlétébe vetett élő hit.”

(Boldog Terézia anyja,
a Boldogasszony Iskolanővérek alapítója, 2. levél)

A figyelmes odahallgatásról

Hivatásunk megkülönböztetésének folyamatában az imádság és a lelkivezetés által történő figyelmes hallgatáson kívül fontos odafigyelnünk önazonosságunkra és megélt tapasztalatainkra is. Segítség lehet újra meg újra visszatérni ezekhez az alapvető elemekhez, különösen akkor, amikor még nem világos számunkra a következő lépés.

Parker Palmer számos könyvet és cikket írt különböző témákban – köztük a spiritualitás és a társadalmi átalakulás terén. Saját vallási hagyománya, a kvékerek szemszögéből fogalmaz. Amikor az alábbi idézeteket olvasod tőle, egyszerűen csak vedd észre, hogy mi vonz, és mi kelt benned ellenállást, amikor a „hivatás hangjáért hallgatsz oda”.

- **Figyelmes odahallgatás.** „Mielőtt megmondanád az életednek, hogy mit szándékozol tenni vele, figyelj oda arra, hogy az életed mit szeretne tenni veled. Mielőtt megmondanád az életednek, hogy milyen igazságok és értékek szerint döntöttél élni, engedd, hogy az életed elmondja neked, hogy milyen igazságok öltönek benne testet, milyen értékeket fejez ki...”

A hivatás nem egy általam hajszolt célt jelent, hanem egy hívást, amit hallok. Mielőtt megmondhatnám az életemnek, hogy mit akarok tenni vele, hallgatnom kell az életemre, hogy elmondja számomra, ki vagyok.”

- **Hivatás.** „A hivatás nem az erős akaratból ered, hanem az odahallgatásból. Bele kell hallgatnom az életembe, és megpróbálni megérteni, hogy valójában miről szól – függetlenül attól, hogy én mit szeretnék, hogy miről szóljon. Különben az életem az ég adta világon soha semmi valóságot nem fog kifejezni, bármennyire is határozottak a szándékaim”. „A hivatás nem egy ’onnan kívülről’ érkező hangtól jön, ami arra hív, hogy olyan valakivé váljak, aki nem vagyok. A hivatás egy ’innen belülről’ érkező hangtól jön, ami arra hív, hogy azzá a személlyé legyek, akivé válni születtem, hogy beteljesítsem azt az eredeti egyéniséget, amelyet a születésemmel kaptam Istentől.

- **Valódiság /hitelesség.** (Authenticity) „Az önazonosságom szívében található igazságokra és értékekre kell hallgatnom. Nem azokra az elvárásokra, amelyek szerint élnem „kell” – hanem azokra, amelyek szerint nem tudok nem élni, ha a saját életemet élem.”

- **Alázat.** „Az életem nemcsak az erősségeimről és erényeimről szól, hanem a terheimről és a határaimról, a vétkeimről és az árnyékaimról is. A ’teljesség’ keresésének elkerülhetetlen dimenziója, hogy át kell ölelnünk azt is, ami nem tetszik önmagunkban, és azt is, amiben magabiztosak és amire büszkék vagyunk.

- **Hívások.** „Akkor találjuk meg a hivatásunkat, ha vállaljuk a valódi egyéniségünket azáltal, hogy azok vagyunk, akik vagyunk... A hivatásra vonatkozó legmélyebb kérdés nem az, hogy „Mit kellene kezdenem az életemmel?” – hanem a sokkal alapvetőbb és nagyobb követelményeket támasztó kérdés: „Ki vagyok? Mi az én természetem?”

Reflexió #1

Isten kapcsolatba lép velünk az embereken, a mindennapi élet körülményein, az egyházon és a világon, valamint szívünk rezdülésein keresztül. Ahogy Parker Palmer hivatásról és hívásról szóló megfigyeléseinek fényében reflektálsz a saját életedre, mit veszel észre? Mire rezonálsz? Mi kelt benned ellenállást? Van-e, ami esetleg világosabbá válik? Látszik-e egy következő lépés számodra?

Reflexió #2

Néha a művészet, a próza vagy a költészet segíthet nekünk abban, hogy a szívünk másként érintődjön. Milyen érzések ébrednek benned, milyen kérdések vagy megfigyelések kerülnek felszínre, ha a következő bekezdésre reflektálsz, amely Rainer Maria Rilke, az osztrák-német író-költő „Levelek egy fiatal íróhoz” c. művéből származik?

„Légy türelmes minden iránt, ami még megoldatlan a szívedben, és próbáld szeretni magukat a kérdéseket, mint bezárt szobákat vagy mint egy nagyon távoli nyelven épp most íródó könyveket. Ne most keresd azokat a válaszokat, amelyeket még nem kaphatsz meg, mivel még nem tudnád megélni őket. A kulcs az, hogy élj meg mindent. Most a kérdéseket éld meg. S talán egy napon majd, anélkül, hogy észrevennéd, már a válaszaid szerint fogsz élni.”

Imádság —Thomas Merton

Uram! Fogalmam sincs róla, merre tartok. Nem látom az utat magam előtt. Nem tudhatom bizonyosan, hol fog végződni. Magamat sem ismerem igazán: úgy gondolom, a Te akaratodat követem, ez azonban nem jelenti azt, hogy tényleg azt is teszem. De kívánok Neked tetszeni, és hiszem, hogy ez a kívánság valóban tetszik neked. S remélem, hogy mindenben, amit csak teszek, ez a vágy vezet. Remélem, sohasem fogok ettől a vágytól függetlenül bármit is tenni. És tudom: ha így cselekszem, te a helyes úton fogsz vezetni még akkor is, ha talán semmit sem tudok róla... Nem akarok félni, mert te mindig velem vagy...”

Ahová hívunk:

- ❖ **Ősz:** 24 órás lelkigyakorlat 18-35 éves lányoknak Szegeden (okt. 18-19.)
- ❖ **Tél:** FINCSI – Fiatalok és Iskolánövénők Csodálatos Időtöltése – közösségi és lelki nap 15-25 éves lányoknak Budapesten
- ❖ **Tavaszi:** Hivatáskereső lelkigyakorlata – 18-35 éves lányoknak Debrecenben
- ❖ **Nyár:** Lelkigyakorlatos lánytábor Makón 15-25 éves lányoknak

Forrás:

A gondolatokért köszönet az SSND North American Vocation Team tagjainak.

Parker J. Palmer: Let your Life Speak: Listening for the Voice of Vocation; San Francisco: Jossey-Bass, 2000.

Előszó, 1-2. fejezet; Rainer Maria Rilke: Levelek egy fiatal íróhoz (fordítás angol nyelvből); Thomas Merton imádsága